

Flor Lickens for Art Rotterdam and Gallery viewer on Tough, 17-11-2024

(ENG) This video artwork by Anouk Kruithof (shown in the booth of @VriendvanBavink) is a deeply evocative exploration of the disturbed relationship between humanity, the sea and its inhabitants. At its core is a haunting image: a turtle confined within a ziplock bag, partially filled with water. The bag is tilted in such a way that the water inside aligns with the horizon of the sea in the background, creating a disorienting, almost surreal visual. This deliberate framing blurs the boundaries between the natural and artificial, amplifying the tension between the turtle's aquatic origin and its current, unnatural entrapment. The turtle's visible struggle to escape is both literal and metaphorical. Its thrashing movements within the confines of the plastic bag symbolise the broader plight of marine life as they grapple with the invasive presence of human waste in their ecosystems. The creature's imprisonment in a man-made container speaks volumes about the consequences of humanity's careless exploitation of the natural world, particularly through single-use plastics. The alignment of the water inside the bag with the sea beyond creates an illusion of continuity, suggesting a grim metaphor: humanity has contained the ocean itself, reducing it to something commodified, controlled, and ultimately harmful. This video work ("Tough", 2024) exemplifies Anouk Kruithof's trans-disciplinary approach, employing striking visual metaphors to address urgent social and environmental issues. By placing a living creature in such a jarring context, she forces viewers to confront the often-overlooked consequences of their actions. The turtle's plight serves as a symbol of the broader environmental crisis, encapsulating themes of confinement, ecological imbalance, and human negligence. This layered imagery mirrors Kruithof's broader exploration of "the nerves of the time," addressing collective human failures through deeply personal and visceral visuals. The turtle was not harmed in the process.

(NL) Dit bijzondere videokunstwerk van Anouk Kruithof, dat te zien was in de booth van @VriendvanBavink, is een verkenning van de verstoorde relatie tussen de mensheid, de zee en haar bewoners. Centraal in het werk staat een aangrijpend beeld: een schildpad gevangen in een sluitstripzakje dat deels gevuld is met water. Het zakje wordt schuin gehouden, zodat het water uitgelijnd is met de horizon van de zee op de achtergrond: een vervreemdend, haast surrealistisch beeld. Door deze bewuste kadrering vervaagt de grens tussen het natuurlijke en het kunstmatige, en het versterkt de spanning tussen de aquatische oorsprong van de schildpad en haar onnatuurlijke opsluiting. De zichtbare worsteling van de schildpad om te ontsnappen is zowel letterlijk als metaforisch. De spartelende bewegingen binnen de benauwende grenzen van het plastic zakje symboliseren de bredere benarde situatie van het zeeleven, dat vecht tegen de invasieve aanwezigheid van menselijk afval in hun ecosystemen. De gevangenschap van het dier in een door de mens gemaakt object zegt veel over de gevolgen van onze achteloze exploitatie van de natuurlijke wereld, met name door het gebruik van wegwerpplastic. De uitlijning van het water creëert een illusie van continuïteit, wat een grimmige metafoer suggereert: de mensheid heeft de oceaan zelf ingesloten, gereduceerd tot iets dat gecommificeerd en gecontroleerd is. Het videowerk ('Tough', 2024) is exemplarisch voor Anouk Kruithofs transdisciplinaire benadering, waarbij ze krachtige visuele metaforen inzet om urgente sociale en ecologische vraagstukken aan te kaarten. Door een levend wezen in een schrijnende context te plaatsen, dwingt ze de kijker om de gevolgen van menselijk handelen onder ogen te zien. De

benarde situatie van de schildpad fungeert als symbool voor de bredere milieuproblematiek, en belichaamt thema's als opsluiting, ecologische onbalans en menselijke nalatigheid. Deze gelaagde beeldtaal weerspiegelt Kruithofs bredere verkenning van de 'zenuwen van de tijd', waarbij ze collectieve menselijke tekortkomingen aankaart via diep persoonlijke en indringende visuele verhalen. De schildpad raakte hierbij gelukkig niet gewond.